

rea med i OECD. For 30 år siden havde Japan status af at være et udviklingsland, og sådan kunne man blive ved.

Det er derfor afgørende, at de 140 lande, der udgør WTO, og hvor beslutningerne skulle tages i konsensus, hvor alle lande er enige, fortsætter bestræbelserne, der kuldsejlede i Seattle, på at fremme markedsåbninger og frihandel.

Vi har til debatten i dag modtaget en henvendelse fra 92-gruppen, nord-syd-koalitionen, der taler for bæredygtig udvikling, og jeg er faktisk ikke i tvivl om, at Folketinget uden de store anstrengelser kunne lave en 20-punkts liste over emner, man bør tage op i WTO-regi. Men spørgsmålet er, om det er så klogt at stille udviklingslandene over for meget vidtgående krav, som den vestlige verden har haft 50 år til at opnå.

Vi konservative mener, at én af lærerne fra Seattle er, at man ikke må spænde buen for hårdt. Det væsentligste er at få gennemført flere frihandelsaftaler til gavn for udviklingslandene, og alle parter skal betale en pris for dette.

USA må acceptere, at eksporttilskud, handelshindringer og støtteordninger skal afskaffes. EU må acceptere, at fransk præsidentvalgkamp er totalt underordnet, at vi allerede nu må indlede en forhandling om afskaffelse af EU's landbrugsstøtte. Det er ganske tankevækkende, at effekten af afskaffelse af landbrugsstøtten i EU svarer til at tredoble hele verdens udviklingsbiestand, og at statsstøtten i den vestlige verden svarer til hele Afrikas BNP.

Prisen, som udviklingslandene må betale, er altså at acceptere at implementere reglerne og være åbne over for f.eks. at tale miljø.

Hvis alle parter giver sig, og hvis EU i den forbindelse påtager sig rollen i det politiske lederskab til at signalere vilje til at afskaffe landbrugsstøtten, er det et fremragende grundlag for at skabe større velfærd og fremgang globalt, ikke mindst for den tredje verden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen kunne ikke lide demonstranterne, og så mente hun, at hovedparten af dem nok var akademikere fra den rige verden. Nu er jeg ikke sikker på, at det først og fremmest er embedsmænd fra Udenrigsministeriet osv., som deltager i de demonstrationer, selv om jeg også håber, at nogle af dem gør det, men det er bl.a. en hel masse unge mennesker.

Når der skal være EU-topmøde i Göteborg f.eks. om kort tid, så vil mange gode medlemmer af Enhedslisten, også mange uden akademiske grader, entusiastiske unge mennesker deltage i demonstrationerne imod den EU-politik og den WTO-politik, som tilrettelægges på det EU-topmøde. Fru Lene Espersen skal også være hjertelig velkommen, hvis hun ønsker at deltage.

Det spørgsmål, jeg har til fru Lene Espersen, er: Skulle fru Lene Espersens bemærkning forstås sådan, at hun nu vil medvirke til at sikre, at folk fra de fattige lande får mulighed for at deltage i de demonstrationer? Det tror jeg mange af dem ønsker, men de forhindres af økonomiske og bureaukratiske grunde. De kan ikke nå frem, de kan ikke få visum osv., osv., og mange af dem har selvfølgelig ikke råd til det.

Skulle fru Lene Espersens bemærkning forstås sådan, at hun nu vil arbejde for, at de også får mulighed for at give deres mening til kende ved at deltage i disse demokratiske demonstrationer? Det synes jeg ville være en smuk ting for Det Konservative Folkeparti at engagere sig i.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo rigtigt, at det ikke var verdens fattigste mennesker, der demonstrerede på gaderne i Seattle. Det var sådan set ikke, fordi de ikke havde tid eller ikke kunne frem, men fordi de ganske enkelt ikke havde råd til det. Men jeg tror, at der var utrolig mange af dem, der gerne ville have demonstreret, hvis de havde haft en chance for at gøre det, og så havde det jo været et sandt udtryk for, hvilke krav de stiller til fattigdomsorienteret, bæredygtig udvikling – også af det internationale handelssystem.

Det, jeg egentlig synes er mest interessant, og det vil jeg så bede den konservative ordfører om at kommentere, er at snakke om EU og EU's rolle i forhold til det her, sådan som hr. Keld Albrechtsen er inde på, hvor vi får at vide, at mange af Enhedslistens medlemmer vil demonstrere i Göteborg mod Unionen.

Lad os lige prøve at tænke over det. Hvad er det rent faktisk, Enhedslistens medlemmer vil demonstrere imod? Er det det samlede EU, som er gået op imod USA, når det drejer sig om, at USA har svigtet Kyoto-aftalen, som de ellers havde accepteret? Vil man fra Enhedslistens side alliere sig med Bush i kravet om national suverænitæt og i kravet om at afskaffe internationalt